

опечен, пък тогиз ляб ши замесиш, ша опичеш. Тогаз на тоз ден не ходехме на аязмoto. Сутринта ши станиш, ши ошеташ и до пладне ни хляб ядем докат не са свети маслото. Там ходи, който има (масло). Най-напред свекървата викаши, чи най- напред три масла били и после сто и пидисе масла станаха. Тез масла за вкъщи си ги правиш, за здраве на добитъка, на хората. Хубаво е да има светено масло. Като са свети маслото правим обща трапеза. Наготовили сми си сяка. Секи си готове в тях. Който има останало агнешко от Гергъовден, носат си агнешко. Аку не е, ши си наготовиш постно. Носиш гу там. Сичкома сядат, ядат, пият, раздавами си, четат молитвите- хубаво беши, много. Приказват, веселят са и после си тръгват. Музика нямаше. Не играехми хоро. Молебен само, молитви. То маслото, олио в ина чаша и фитил и кандилото целия ден свети. Слагахми ги, дето четат молитвите, сичките на ино място. Кат са нахранят, ходят да ги изливат, имаши ина водица, тъй върви. Пък кравайчетата си подават за здрави. Тъз водица от язмата надолу, Улищица му виками. И дицата, и мъжети идваха, како й хубау било. Когато ѝ много лошо времето някога в черквата сми го праяли. На тоз ден е речено да става.¹⁰

Имало е църква голяма на Улинград, в манастира. Камбанарията (камбаната) на петдесе метра от шосето и всички ценности, икони от манастира, успяват калугерите да ги пуснат в кладенец, той бил 14 м дълбок и камбанарията-бронзова. Имало и пробит тунел. Там са спасяват само пет-шест калугера. Сичку друго избито. И местността, дето са спасяват са назива Калугеровите ливади. Те минават под тунел никакъв. Туй съм го чувал от дядо, от иманяри съм чувал. Ходят там иманяри.

Тука, дето праят маслата, дето ѝ бил града, решиха Апекато, докараха един голям булдозер, едно метесе, и

¹⁰ Инф. Стана Петкова Праханджиева, р. 1916 г., 2. отд., земеделие. Зап. д-р Вл. Демирев, Н. Тодорова, 11. 05. 2006 г., кв. Козарево, гр. Твърдица